Weyses Minde. Cantate, Opfört i Musikforeningen

Förord till den elektroniska utgåvan

Dette verk har digitaliserets fra Northwestern University i maj 2013 av Google Books och anpassets for Projekt Runeberg i februar 2014 av Ralph E.

Const Hansen inv.Em Bærentzen & Co lith. Inst. **WEYSES MINDE.**

WEYSES MINDE.

Cantate af **Hertz** og **Hartmann.**

N° 1. Chor.

Til Hvilestedet bæres hen en Olding, træt af Aar, En Flok af Landets bedste Mænd bag Kisten parviis gaaer, bag Kisten parviis gaaer.de sænke ham i Graven ned med tankefulde Blik, i Graven ned med tankefulde Blik. Vemodigt stiger Sangen ved det Hvile sted, hanfik, vemodigt stiger Sangen ved det Hvile sted, han fik.

N° 2. Qvintet

***Choral**Denne Choralmelodie, hvis 2de förste Stropher ogsaa findes benyttede i N° 4 ved #, blev brugt ved Weyses Bisættelse i Frue Kirke. (Melodie af Weyses Sörgecantate over Kong Frederik VI.)*

Ak! disse Toner, ak! denne Sang, det er hans egen Röst! hiin skjönne Veemod steg engang fra Gubbens eget Bryst vi, der ham hylded' ved den Grav, der löste Stövets Baand, vi hylded' ham med hvad osgav hans egen rige Aand vi hylded' ham med hvad os gav hans egen rige Aand vi hylded' ham med hvad os gav hans egen rige Aand,hans rige Aand.

N° 3. Romance.

1, Det var i den dæmrende tause Nat, i Slumer han laae 2, De svævede ind i det hvilende Bryst, og sang dertil: 3, Et smertefrit Suk fra Læberne foer i Tonernes Ström,1, Og Drömmenes Rige ham blev opladt af Genier smaae. 2, Til Tonernes Hjem, til den reneste Lyst vi löfte dig vil. 3, Og Sangerens drömende Liv paa Jord blev endt i en Dröm.

N° 4. Recitativ.

Af Drömen, Jordens sidste, blev han vækket ved Engles Hosianasang, og rullet op blev Dækket, der for hans Grandskeröie hang. den drömte Salighed, der zittred' i Lyrens Streng, naar her han greb deri, ham mödte hist, men reent, men uforbittret, i Dröme, der ei flygtig drog for-bi, i Drömme, som en Evighed er i. Og som hans egne Melodier löde, da han forlod vor Jord, hans egne Sange toned' han i möde i Engles Chor, men renere,

stærkere de löde, renere de löde, stærkere de löde

Choralmelodie af Weyse.

N° 5. Slutningschor.

Den galde Sanger os forlod, og standset et hiint rige Væld af Sange, den Röst er taus, der gav os Mod, naar Sjælen föltesig en ængstet Fange. Vi prise ham, der drog herfra, hvad han har tragtet efter, hist ham vorder. Vi priser ham, hvis Sangs accorder istemmer Englenes Halleluja, Engelenes Halleluja, viprise ham hvis Sangs Accorder istemmer Englenes Halleluja, vi prise ham, hvis Sang istemmer Englenes Halleluja, ham, hvis Sang istemmer Englenes Halleluja, vi prise ham!